



Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Pozice katolicky věřícího člověka vůči Magisteriu versus jeho svědomí v otázkách asistované reprodukce

Autor práce: Bc. Jana Malachovská

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: Mgr. et Mgr. Alena Pikhartová, Ph.D.

Datum: 8. 8. 2017

Předkládaná diplomová práce je prací teoretickou, v níž se celkem obstojně prolínají myšlenky autorů relevantní literatury s myšlenkami diplomandky.

V úvodu práce jsme seznámeni s pojetím rodiny v našem prostředí, tj. prostředí s dědictvím židovsko-křesťanské tradice. Je objasněno pojetí manželství, rodiny a dítěte ve zmíněném kontextu. Dále autorka směřuje k detailnějšímu popisu neplodnosti, s níž se můžeme dnes setkat údajně častěji než dříve. V naší době se otevírá nová možnost řešení neplodnosti, kterou nabízí medicína – asistovaná reprodukce. Autorka na 18ti stranách představuje všechny druhy a typy asistované reprodukce, včetně potenciálně problematických situací s tím spojených (např. kryokonzervace embryí, redukce mnohočetných těhotenství). V poslední závěrečné kapitole práce (4. kapitola) nahlíží asistovanou reprodukci optikou katolické církve a seznamuje čtenáře s možnostmi alternativního řešení neplodnosti (adopce/osvojení, pěstounská péče).

Z formálního hlediska práci nic nechybí, má všechny náležitosti. Dovolím si však práci vytknout opakovaně se vyskytující střídání dvou způsobů odkazování na literaturu v textu – průběžné poznámky a odkazy přímo v textu (např. na straně 33 odkaz na Pekárkovou; na straně 34 odkaz na Fenclovou, na straně 35 odkaz na Konečnou atd.). Po jazykové stránce je práce velmi kvalitní, slovní zásoba autorky je pestrá a schopnost vyjadřovat se je na vysoké úrovni. Překlepů je v práci tolerovatelné množství.

Z obsahové stránky jsem poněkud překvapena, kolik prostoru autorka věnovala tématům biologickým a jak moc se zabírala lékařským popisem neplodnosti a asistované reprodukce (dohromady cca 34 stran, rozsah str. 20-54). Samotnému církevnímu pohledu na věc je věnováno podstatně méně, zhruba strany 55-67. Tato část textu by si dle mého názoru zasluhovala lépe strukturovat a přehledněji představit, o jaké prameny (např. instrukce Kongregace pro nauku víry či encykliky) se názor a postoj katolické církve opírá. Za úvahu (možná do diskuse, která v práci snad chybí, pokud ji nejsme ochotni hledat v celém textu práce průběžně) by stálo alespoň zmínit pohled jiných církví na tuto problematiku. Cením si však toho, a chápu to jako projev autorčiny schopnosti myslet akademicky, že vyznění celé práce není tendenční či dokonce agitační. Autorka se snaží přiblížit eticky problematická místa procesu asistované reprodukce. Pravděpodobně z tohoto důvodu bylo potřeba „strávit tolik stran v laboratoři“ (již zmíněné strany 20-54). Proč však tedy autorka nevtáhla do diskuse biologa, etika a katolického kněze Marka Orko Váchu, který se k tomuto tématu vyjadřuje?

Kromě již výše popsaných předností práce bych ráda vyzdvihla velmi kultivovaný projev autorky, alespoň v jeho psané podobě. Ukázala, že je schopna citlivě vnímat etická dilemata, najít si vhodnou literaturu, zorientovat se v názorech církve a zaujmout k dosavadní diskusi o problematičnosti asistované reprodukce



Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

vlastní postoj, aniž by při tom odsuzovala ty, kteří procesem asistované reprodukce prošli. Škoda jen, že nenašla odvahu (?) sesbírat a zpracovat vlastní empirický materiál. Se svou stávající teoretickou citlivostí by potenciálně mohla být schopna odkrýt témata (myšleno z pohledu rodiče), která jsou v literatuře opomíjena. S přáním zdařilé obhajoby doporučuji předloženou práci klasifikovat známkou „výborně“.

Mgr. et Mgr. Alena Pikhartová, Ph. D.

Alena Pikhartová